

[Jensen-Broby.]

Privatpersoner opfylder de Betingelser, som man sætter for Sikkerheden, saa bør de have Koncession til at udføre Flyvninger, og jeg mener, at det bør udvides til ikke alene at gælde Rundflyvning, men ogsaa hvis man vil etablere Forbindelse mellem to Byer. Det er det, jeg gerne vil bede Ministeren se velvilligt paa, og det tror jeg ogsaa Ministeren gør efter hans Udtalelser her, saaledes at hvis Spørgsmaalet kommer til at foreligge, vil han ikke bruge sin Magt som en Diktator til at holde al privat Flyvning nede, men bruge den med Fornuft og give disse Koncessioner, hvor der er Grund til at give dem.

Christmas Møller: Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen er tilfreds med det Svar, han fik af den højtærede Trafikminister med Hensyn til § 2 og den Fortolkning, som Ministeren gav. Jeg føler mig ikke tilfredsstillet. Jeg synes ikke, det er rimeligt at give en Minister Hals- og Haandsret paa dette Omraade. Der kan jo komme en værre Minister end den nuværende; det er maaske i visse Henseender ikke let tænkeligt, men jeg kunde dog ogsaa tænke mig de Henseender, i hvilke det var det, og saa har vi Bestemmelsen. Derfor synes jeg, det maa være Opgaven at have saa bestemte Regler som muligt. At der skal kunne kræves Sikkerhedsforanstaltninger gennemført af den ene og den anden Art, er ligetil, men jeg synes ikke, det er særlig rimeligt, og jeg synes heller ikke, Ministerens Bemærkninger om, hvad vi havde haft af Erfaring paa andet Omraade, gør det særlig rimeligt at have en saadan Bestemmelse. Men jeg tror jo nok, at naar vi kommer til Udvalget, vil det være muligt at naa til en Ordning dette Spørgsmaal vedrørende.

Den højtærede Minister gav Udtryk for, at der var store Vanskeligheder med Hensyn til at faa Flyvemaskiner ind i Landet. Dette vidste vi i Forvejen, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, Regeringen ogsaa paa dette Omraade skulde forstaa, at Vanskeligheder var til for at overvindes. Jeg synes, at Tingene i alt for stor Udstrækning viser, at Regeringen ikke har forstaaet dette, men kun peger paa Vanskelighederne, og i mangfoldige Henseender er Stillingen jo den, at vi er meget langt tilbage i Forhold til andre Lande paa dette Omraade. At jeg ogsaa helst ønsker dette ændret ved en Fabrikation af danske Flyvemaskiner, er jo ligetil, og det vil jeg ogsaa støtte, hvor det er muligt; men i mangfoldige Henseender

vil det nu være overordentlig formaalstjenligt, om vi faar en Udvikling paa dette Omraade, saa jeg synes, det er en af de Sager, som maa tages op i Forbindelse med dette Forslag.

Til det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen vil jeg gerne sige, at hvis det endelig skal være, har der jo i Nærheden af Odense været Flyvehavn længere, end jeg ved af der har været i Nærheden af andre Byer. Men jeg skal ikke deltage i disse lokalpatriotiske Stridigheder; jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen er glad for det, der er lavet ved privat, kapitalistisk Initiativ i hans By.

Hassing Jørgensen: Det er ikke mit Ønske, at man egentlig skulde forcere Luftfarten, og jeg vil sige, at de Planer, der her har været nævnt om at etablere en dansk Fabrikation af Flyvemaskiner, ser jeg paa med den allerstørste Betænkelighed. Naar jeg tænker paa den Skæbne, tilsvarende Forsøg med Automobilfabrikker og endogsaa Cykelfabrikker har faaet her i Landet, tror jeg nok, jeg tør sige, at Sporene burde skræmme. Der skal meget store og meget rationelle Fabrik anlæg til for at tilvejebringe en Fabrikation af den Art, og der skal meget store Kapitaler til.

Noget andet er, at jeg ønsker ikke, man skal lægge et privat Initiativ Hindringer i Vejen, naar det drejer sig om at tilvejebringe Forbindelser mellem de forskellige Landsdele, og derfor var jeg nu ikke meget glad for det Svar, den højtærede Minister gav med Hensyn til min Opfattelse af § 2 i Forslaget til Luftfartslov. Den højtærede Minister udtalte omtrent saaledes, at han vilde være med til en planmæssig Dækning af Behovet, efterhaanden som dette melder sig. Jeg er bange for, at det er en lidt for planmæssig Tankegang, den højtærede Minister er inde paa. Hvis man skulde have nøjedes med at anskaffe Trafikmidler, efterhaanden som Behovet viste sig, saa vilde vi i Dag ikke have haft synderlig mange Trafikmidler. Det er netop det ejendommelige ved Trafikmidler, at de skaber et Behov, og denne Ejendommelighed ved Trafikmidlerne bør man ikke overse.

Hvis den højtærede Minister, naar der foreligger et Koncessionsandragende, vil forhøre sig hos Statsbanerne og spørge dem, om de kan besørge Trafikken til Aalborg, vil de ganske sikkert sige: Ja, det kan vi godt — og hvis den højtærede Minister tillige spørger Det Forenede Dampskibs-Selskab, vil der derefter næppe være nogen Tvivl om, at Behovet for Trafikmidler mellem Køben-